

MALBAT Û PÊŞNIYARA BIC

Ez ketim malê û min jina xwe bi bişirîn dît.

Paşê min birajinê xwe û jina wî dîtîn, herdu jî dibişirîn.

Di dawiyê de min kurên xwe dîtîn, ku bi jinên xwe re ji Venedîkê hatibûn, ew jî hemû dibişirîn.

Û li kêleka min keça min rawestiyabû.

Ew tenê kes bû ku nedibişirî.

Wan ji min xwest ku ez li salonê, li ser kursiyekê rûnim, hema mîna ku ez mêvanê mala xwe bim, û qehweyek ji min re anîn.

Her kes dibişirî.

Ji bo kêliyê min fikirî ku me lotoyê qezenc kiriye.

Lê min qet qumar nelîstîye.

Ez jixwe bextewar ji dayik bûbûm.

Nêzîkî deh deqîqe derbas bûn û kesî tiştek negot.

Min xwest biçim serşokê, lê daxwaza min hat redkirin.

Çi diqewimî ku haya min jê tune bû?

Înterkom lê da.

Giorgia bersiv da û paşê ber bi diya xwe ve zivirî.

«Ew e. Ew jixwe li vir e.»

Dema deriyê pêşiyê yê avahiyê vebû, ji ber ku em li qata yekem dijiyan, pozê min bêhna parfûmeke nas girt.

Min ew nas dikir.

Lê çima li vir bû?

Ew ket malê û tenê bi gotina ciao silav da jina min.

Tenê ev yek nîşanê min da ku ev ne hevdîtina wan a yekem bû, û tenê çend saniye şûnde min piştrastî wergirt.

«Silav, Nando. Nameya min gihîşt te? Te hesabê otêlê da? Ji bîr neke: ev hê neqediyaye.»

Di wê odeyê de ji hin merasîmên definê zêdetir mirov hebûn, lê dîsa jî ez hê sax bûm.

Her çend belkî tenê ji bo demeke din a kurt.

Jina min ji min xwest ku ez aram bim, rehet bibim û guhdarî bikim.

«Tu nizanî Chanel bi rastî kî ye.

Tu difikirî ku ew navbeynkar e, hevkareke fransî, ew jina ku li Parîsê bi te û bi şeş pişkdaran re bû, ya ku têkilî ji bo te çêkirin, ya ku her tevgera te şopand, ya ku bi awayekî samîmî tu tehrîk kirî û qet bersivek negirt.

Lê tu nizanî ew bi rastî kî ye.»

Lanet, min fikirî.

Wan li dora min çî senaryoyek nivîsandibû?

«Ew keça pişkdara sereke ye, heman jina ku te bi saetan bi diya wê re axaftibû.

Ew her tim li paş perdeyê ma.

Wê temaşe kir.

Wê guhdarî kir.

Ew hêza yedek bû.

Û niha wan qerta dawîn listiye.

Ya heftemîn.

Em her tiştî dizanin.

Pêşniyara bawernekirî ya ku wan ji te re kir.

Redkirina te.

Û tişteke heye ku em hemû dixwazin bi hev re ji te re bêjin.»

EM BI TE SERBILIND IN

Jina min berdewam kir:

«Min ji Chanel re got ku piştî sî û sê salên zewacê jî min qet nekarîbû tu tişteke ku tu naxwazî bi te bidim kirin.

Tu serhişk î, dişwar î, û carinan ne mumkin î.

Lê tu herwiha zilamekî xwedî karakter û prensîban î.

Pere qet ne pirsgirêka te bûn.

Her tişt wek rêyeke parastina bîranînekê dest pê kir, ne ji bo avakirina karekî.

Wekî din, wî dê proje bifirota rojnamefiroşê li quncikê kuçeyê.

Ew ji bo mêrê min ji Amazonê bêtir pere dide, her çend ez ne bawer im ka ew merivê Bezos e an na.»

Her kes keniya.

Dema civîn ber bi dawiyê ve diçû û Chanel ber bi derî ve diçû, ew careke din zivirî.

«Ji min re bêje, Nando.

Çima te li Parîsê tîma ewlehiyê winda kir û qet nehişt em bizanin tu li ku dimînî?

Bi taybetî ji ber ku navê te di tu otêleke fransî de qeydkirî nebû?»

Ez bişirîm.

«Tenê ji bo sedemekê.

Diviya ez xwe ji heft jinan biparêzim.

Ji ber ku ew xala min a qels in.»

Ferdinando